

Zendeling Faneva

Marissa Widdison

Kerktijdschriften

(Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal)

Faneva keek uit het raam naar de drukte in zijn straat. Hij zag mensen karren voorttrekken met groente, rijst, stoffen en andere koopwaar. Hij hoorde auto's toeteren en honden blaffen. Toen hoorde hij een ander geluid.

'Mama, er klopt iemand aan!' riep Faneva. Mama deed open. Er stonden twee jonge mannen in kostuum en stropdas voor de deur. Faneva had nooit eerder iemand zo gekleed in zijn buurt in Madagaskar gezien.

'Wij zijn zendingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen', zei de ene. 'Wij vertellen mensen over Jezus. Mogen we u een boodschap brengen?'

Faneva was opgetogen toen mama ze binnenliet. Het hele gezin kwam bij elkaar om meer te weten te komen over Jezus Christus en zijn kerk die weer op aarde was.

De zendingen kwamen daarna heel vaak bij Faneva thuis op bezoek. Ze hadden ook *Verhalen uit het Boek van Mormon* bij zich.

Faneva las daar heel graag met de rest van het gezin in!

Als ik groot ben, word ik een zending en ga ik anderen over het Boek van Mormon vertellen, zei Faneva bij zichzelf.

Een andere keer leerden de zendingen Faneva's familie hoe ze moesten bidden. Faneva leerde dat hij altijd en overal met zijn hemelse Vader kon praten.

Als ik groot ben, word ik een zending en ga ik met mensen over gebed spreken, dacht Faneva.

Op een dag hadden de zendingen een belangrijke vraag.

'Wil je het voorbeeld van Jezus Christus volgen en je laten dopen?' vroeg een van hen.

Faneva kreeg een blij gevoel in zijn hart. 'Ja!' zei hij.

'Ja!' zeiden zijn broer en mama.

Papa zei dat hij er nog niet klaar voor was. Maar hij vond het goed dat de rest van het gezin zich wel liet dopen. En dat gebeurde ook! Faneva werd gedoopt door een van de zendingen die hem over Jezus hadden verteld.

Als ik groot ben, word ik zending en ga ik mensen helpen om gedoopt te worden, dacht Faneva.

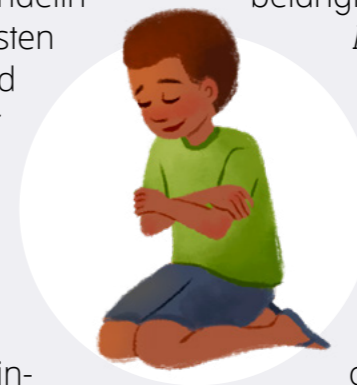
Hij vond het jeugdwerk een van de leukste dingen aan de kerk. Faneva genoot van de activiteiten en nieuwe vriendjes. Maar het

allerliefst zong hij jeugdwerklidjes. Op een zondag zongen ze in het jeugdwerk liedjes over het evangelie verkondigen.

'Een zending wil ik vandaag al zijn', zong Faneva. 'Want het is een heel belangrijk werk.'

Ik kan nu al beginnen met zendingswerk, besefte Faneva. *Ik hoef niet te wachten tot ik groot ben!*

Vanaf dat moment lette Faneva op of hij iemand misschien over het evangelie kon vertellen. Hij probeerde het goede voorbeeld te geven. Hij nodigde mensen uit om naar de kerk te komen. Hij hielp zijn burens. Na een paar jaar was hij oud genoeg om de zendingen mensen in zijn stad te helpen onderwijzen. Nog een paar jaar later ging hij zelf op zending. Hij leerde nieuwe mensen kennen en verkondigde het evangelie, net zoals de zendingen dat bij hem hadden gedaan. ●

'Ik breng mijn tijd het liefst met de zendingen door', zegt Faneva. Hij werd als zending in zijn eigen land, Madagaskar, geroepen.

ILLUSTRATIES: SHANA KEEGAN